

ומבני שלי,

למי תפילת יהי וצון לפניך, וציוני אפילו
סוף שבע משותף.

לעט את שגרת התיים בקשתו לשבור.

הזכנו היישר אנוף תגרת, כששנותיה

כרוסיים לפנינו. הוקטלה שמחמת אפילו

התמבוס, יולף מקצומה מתפרחת מרשימה,

מתקמלה את כנינו כצבאי לכן ונוצ.

התובלנו לעט אל המתמה שגוף באישיים,

צטנו הנוח הארה יתד לבי התורבניה

ויצנו תשמע קני מהטבל.

תצבתנו במצפה אלצה. טילנו למונק

לדין צין יוצטאל. התעצנו אהצטלם

תגלה אורומים כשהטנק הסגרי מאתעצנו.

צשינו שופינג בתער הכפר.

ולשי הנפש, יולף האנו לבקש לעט ניסים

מרגי מאיר בעל הנס.

אכן הבעים אפילו נשכנו, שילת ולהבר

התמלצה אלא נצניח אדואים, והטו תיהיה לנו

אנצור, נצור שלנו ונבר.
כן, אנחנו נחושם אט"ו לאנכה ולנוחה
של זו הנרץ. נביש שבינה ונתקס
ותרז מל נתבותיה.

יש המכרזים שוין נביש מוין נמללה
מקולם.

ינצוי, הנביש מסכילנו אתי שיש לני
ניס מנפלא אמז מנפון שפולל למננינו.
נמנו טובי למיננו.

אנבי מלמדני כל הנלמ הנכה לא היה קולנו!
צוקת לכל מנצנה למשלמה, תפרת מל
כל הפיננה, מנברס הקטן ונצ לפרס
הנפול.

אק יקיר לינו, מניד מל מלל הלכה.
מנצה אל כל הדבש נחמלה.

לכן, קבל מל אמז מנמר למנני
מיבוק של אהבה.

אנחנו מנבי אנגון נבי מלננה המנצה למנני
מלננו. אמן מלננה נחציר לך ככל כפליי.

ואכא תפרי לטיוול.
אתם מקשימים ולהובא עלי. כל למשש
אתכם למכירו לי כמה כיוולד לנו ביתנו.

ואלמכון האחרונים,
תנזה אלהו אולם, שפולחנו אולם,
להתייננו תפילה.

תיהיו מנוכים בלם!
ואנכש אלן בשמחה!